

N:o 90.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1900.
— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående ändring af gällande bestämmelser i afseende å mått och vigt.

(Lagutskottets utlåtande n:o 4.)

Till Konungen.

Genom proposition den 8 december 1899 har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga följande ändrade bestämmelser i afseende å mått och vigt, nemligen att längdmått skola omjusteras hvarvt sjetzte år, samt att vågar skola omjusteras hvarvt tredje år, dock att precisionsvågar, inrättade för maximibelastning af fem hektogram eller derunder, må vara fritagna från sådan omjustering; skolande i stället sådana vågar, när de nyttjas å apotek, vid apoteksvisitationerna pröfvas af vederbörande läkare.

Hvad förstnämnda förslag vidkommer eller att längdmått skola omjusteras hvarvt sjetzte år, har Riksdagen intet att mot detsamma erinra.

Beträffande åter de ifrågasatta föreskrifterna om vågars omjustering hvarvt tredje år, har, såvidt Riksdagen har sig bekant, ej visat sig något verkligt behof af förändring uti gällande bestämmelser härutinnan, enligt hvilka någon periodisk omjustering ej erfordras, utan skyldigheten att låta verkställa omjustering af vågar inträder först vid erhållen kännedom om vågens origtighet. Polismyndigheten har ju sig ålagdt att hålla tillsyn å

efterlefnaden af denna föreskrift, och härtill kommer, att ett användande i handel och rörelse af en medvetet oriktig våg är uti allmänna strafflagen belagdt med ansvar.

Dessutom skulle en periodisk omjustering af vågar enligt Riksdagens uppfattning ej bereda någon nämnvärd säkerhet för vågarnes riktighet. Mot afsigtligt åstadkommen oriktighet hos en våg vore omjusteringen lika litet som den nu före vågens första användning anbefalda justering af någon betydelse, och, hvad anginge felaktigheter, som uppstode utan särskildt förvällande, kunde desamma, om ock i någon mån, dock ej fullständigt genom omjusteringen förekommas. Sannolikheten af sådana felaktigheter blefve, särdeles hvad vidkommer decimal- och andra större vågar, snarare ökad i följd af den transport från omjusteringsstället, som i många fall måste ega rum. Det kunde till och med inträffa, att en våg, som vid omjusteringen befundes riktig och beträffande hvilken omjustering alltså ej varit erforderlig, just i följd af den med omjusteringen förenade transporten blefve för sitt ändamål otillförlitlig.

Slutligen befarar Riksdagen, att ett stadgande om periodisk omjustering af vågar skulle vara egnadt att slappa allmänhetens vaksamhet vid vågars användning, invagga i säkerhet rörande vågars riktighet samt sålunda i viss mån motverka det ändamål man med föreskriften afsåge att ernå: ökad garanti för allmänheten mot origtiga vågars användning i den allmänna rörelsen.

Härtill kommer, att en föreskrift om periodisk omjustering af vågar skulle åsamka den, som af en dylik föreskrift träffades, afsevärdt besvär och ej ringa kostnader.

Riksdagen har alltså, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts förenämnda proposition, i hvad densamma afser meddelande af föreskrift om längdmåtts omjustering hvart sjetten år, funnit sig ej kunna godkänna de uti propositionen föreslagna bestämmelserna om periodisk omjustering af vågar; hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

Stockholm den 10 maj 1900.

Med undersätlig vörndnad.